

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 29. marraskuuta 2018
(OR. en)

14886/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

ILMOITUS

Lähtettäjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Kom:n asiak. nro: 7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78

Asia: Ehdotus neuvoston direktiiviksi tiettyjen digitaalisten palvelujen tarjoamisesta saatavista tuloista kannettavaa digitaalisten palvelujen veroa koskevasta yhteisestä järjestelmästä
– Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä puheenjohtajavaltion kompromissi edellä mainitusta ehdotuksesta.

2018/0073 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**tiettyjen digitaalisten palvelujen tarjoamisesta saatavista tuloista kannettavaa digitaalisten palvelujen veroa koskevasta yhteisestä järjestelmästä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteisyydessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyhteisyyttä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Maailmantalous digitalisoituu nopeasti, mikä tuo tullessaan uusia tapoja harjoittaa liiketoimintaa. Digitaalialan yrityksille on ominaista, että niiden toiminta on vahvasti sidoksissa internetiin. Digitaalisten liiketoimintamallien perustana ovat suuressa määrin varsinkin niiden kyky harjoittaa etätoimintaa paljolti tai kokonaan ilman fyysistä läsnäoloa, loppukäyttäjien osallistuminen arvomuodostukseen ja aineettoman omaisuuden tärkeys.

¹ EUVL C, s. .

² EUVL C 367, 10.10.2018, s. 73–77.

(2) Nykyiset yhteisöverotusta koskevat säännöt on kehitetty pääosin 1900-luvulla perinteisille yrityksille. Ne perustuvat ajatukseen siitä, että vero olisi perittävä siellä, missä arvo muodostuu. Nykyisten sääntöjen soveltaminen digitaalitalouteen on kuitenkin johtanut epätasapainoon sen välillä, missä voitot verotetaan ja missä arvo luodaan, erityisesti sellaisissa liiketoimintamalleissa, joissa käyttäjien osallistuminen on vahvalla sijalla. On käynyt ilmeiseksi, että nykyiset yhteisöverosäännöt digitaalitalouden liikevoiton verottamisesta ovat riittämättömiä ja niitä on tarpeen tarkastella uudelleen.

Tämä uudelleentarkastelu on tärkeä tekijä digitaalisten sisämarkkinoiden kannalta³, koska digitaalitaloudessa ne tarvitsevat nykyaikaisen ja vakaan verokehyksen, jotta voitaisiin vauhdittaa innovointia ja estää markkinoiden pirstoutumista ja jotta kaikki toimijat voisivat hyödyntää aiempaa dynaamisempia markkinoita oikeudenmukaisin ja tasapainoisin edellytyksin.

(4) Syyskuun 21 päivänä 2017 antamassaan tiedonannossa "Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille"⁴ komissio yksilöi haasteet, jotka digitaalitalous asettaa voimassa olevien verosääntöjen kannalta, ja sitoutui analysoimaan toimintapoliittisia vaihtoehtoja. Ecofin-neuvoston 5 päivänä joulukuuta 2017 antamissa päätelmissä⁵ komissiolta pyydettiin ehdotuksia, joilla vastataan liikevoiton verottamisen haasteisiin digitaalitaloudessa, samalla kun otetaan myös huomioon useiden jäsenvaltioiden ilmaisema kiinnostus kohdistaa väliaikaisia toimenpiteitä sellaisiin digitaalisesta toiminnasta unionissa aiheutuviin tuloihin, jotka jäisivät kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten soveltamisalan ulkopuolelle.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle (COM(2015) 192 final, 6.5.2015).

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille (COM(2017) 547 final, 21.9.2017).

⁵ Neuvoston päätelmät digitaalitalouden liikevoiton verotuksen haasteista, annettu 5. joulukuuta 2017 – (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Digitaalitalouden verotukseen liittyvän ongelman globaalin luonteen vuoksi olisi ihanteellista löytää siihen monenväliset, kansainväliset ratkaisut. Komissio osallistuu tästä syystä aktiivisesti kansainväliseen keskusteluun. OECD:n työ on parhaillaan käynnissä. Edistyminen kansainvälisellä tasolla on kuitenkin haasteellista. Tämän vuoksi on ryhdytty toimiin yhteisöverosääntöjen mukauttamiseksi unionin tasolla⁶ ja sopimusten teon edistämiseksi unionin ulkopuolisten lainkäyttöalueiden kanssa⁷ siten, että yhteisöverojärjestelmä voidaan sovittaa uusiin digitaalisiin liiketoimintamalleihin.

(6) Kunnes tällaiset toimet hyväksytään ja pannaan täytäntöön, mikä voi viedä aikaa, jäsenvaltioihin kohdistuu paineita toimia tässä asiassa, koska on olemassa vaara, että niiden yhteisöveropohjat heikentyvät merkittävästi ajan mittaan. Koordinoimattomat kansalliset toimenpiteet voivat pirstoa sisämarkkinoita ja vääristää kilpailua, mikä haittaa uusien digitaalisten ratkaisujen kehittämistä ja EU:n kokonaisvaltaista kilpailukykyä. Tämän vuoksi on tarpeen omaksua yhdenmukaistettu lähestymistapa tilapäisenä ratkaisuna, jolla tähän ongelmaan puututaan kohdennetusti, kunnes kokonaisratkaisu saadaan aikaan.

(7) Tällä väliaikaisella ratkaisulla olisi perustettava yhteinen järjestelmä, joka koskee digitaalisten palvelujen veroa tuloille, jotka tietyt yhteisöt saavat tiettyjen digitaalisten palvelujen suorituksesta. Kyseessä olisi oltava helposti täytäntöön pantava toimenpide, joka kohdistuu sellaisten digitaalisten palvelujen suorituksesta saataviin tuloihin, joissa käyttäjät antavat merkittävän panoksen arvonmuodostukseen. Sama tekijä (käyttäjien osallistuminen arvonmuodostukseen) muodostaa lähtökohdan myös yhteisöverosääntöjä koskeville toimille.

(7 a) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön veroja, tulleja tai maksuja, joita ei voida pitää digitaalisten palvelujen veroa vastaavina ottaen huomioon erityisesti sen soveltamisala, tarkoitus ja muut erityispiirteet, edellyttäen että kyseisiä muita veroja, tulleja tai maksuja ei ole rajoitettu yksinomaan digitaalisiin yrityksiin, vaan ne peritään kaikilta veronmaksajilta, olivatpa ne digitaalisia tai eivät.

⁶ Ehdotus neuvoston direktiiviksi merkittävän digitaalisen läsnäolon yhteisöverotusta koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2018) 147 final).

⁷ Komission suositus merkittävän digitaalisen läsnäolon yhteisöverotuksesta (C(2018) 1650 final).

(8) Digitaalisten palvelujen verolle olisi määritettävä seuraavat osatekijät: verotettavat tulot (mitä verotetaan), verovelvollinen (ketä verotetaan), verotuspaikka (mikä osuus verotettavista tuloista katsotaan saaduksi jäsenvaltiossa ja milloin), verosaatavan syntyminen, veron laskenta ja verokanta sekä näihin liittyvät velvoitteet, jotka koskevat veronkantoa ja hallinnollista yhteistyötä.

(9) Digitaalisten palvelujen veroa olisi sovellettava tuloihin, jotka aiheutuvat ainoastaan tiettyjen digitaalisten palvelujen tarjoamisesta. Kyseeseen tulevien digitaalisten palvelujen olisi oltava palveluja, jotka ovat pitkälti riippuvaisia käyttäjien osallistumisesta arvomuodostukseen. Verotuksen piiriin tulisi kuulua käyttäjäpanoksen käsittelystä saatavat tulot, mutta ei itse käyttäjien osallistuminen.

(10) Verotettaviin tuloihin olisi kuuluttava erityisesti seuraavien palvelujen tarjoamisesta saatavat tulot: i) digitaalisen rajapinnan käyttäjille suunnatun mainonnan sijoittaminen kyseiselle rajapinnalle; ii) sellaisten monisuuntaisten digitaalisten rajapintojen tarjoaminen käyttäjille, jotka antavat käyttäjille mahdollisuuden löytää muut käyttäjät ja olla käyttäjien kanssa vuorovaikutuksessa ja jotka voivat myös mahdollistaa perustana olevan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen suoraan käyttäjien välillä (ja joihin viitataan joskus "välityspalveluina"), ja iii) käyttäjistä ja käyttäjien toiminnoista digitaalisilla rajapinnoilla kerätyn datan myynti. Jos tällaisten palvelujen suorituksesta ei saada tuloja, digitaalisten palvelujen veron maksuvelvoitetta ei tulisi olla. Veron soveltamisalan ulkopuolelle pitäisi myös jättää muut tällaisia palveluja tarjoavan yhteisön saamat tulot, jotka eivät johdu suoraan näiden palvelujen suorituksesta.

(11) Palveluja, joissa digitaalisen rajapinnan käyttäjille suunnattua asiakkaan mainontaa sijoitetaan kyseiselle rajapinnalle, ei tulisi määritellä sen perusteella, kuka omistaa digitaalisen rajapinnan, jonka kautta mainonta näkyy käyttäjän laitteella, vaan se olisi määriteltävä sen yhteisön perusteella, joka vastaa mainonnan esillepanosta kyseisellä rajapinnalla. Tämä johtuu siitä, että yrityksen saama arvo asiakkaan mainonnan sijoittamisesta digitaaliselle rajapinnalle muodostuu käyttäjäliikenteestä ja käyttäjädatasta, jotka otetaan tyypillisesti huomioon mainoksia sijoitettaessa, riippumatta siitä, kuuluuko rajapinta yritykselle itselleen vai kolmannelle osapuolelle, joka vuokraa digitaalisen tilan käyttöön mainonnan esillepanoa varten. Olisi kuitenkin selvennettävä, että tapauksissa, joissa mainontapalvelun suorittaja ja digitaalisen rajapinnan omistaja ovat eri yhteisöjä, viimeksi mainitun ei tulisi katsoa tarjonneen palvelua, josta kannetaan digitaalisten palvelujen veroa. Tämän tarkoituksena on välttää mahdolliset ketjureaktiovaikutukset ja kaksinkertainen verotus.

(12) Monisuuntaisten digitaalisten rajapintojen tarjoamien palvelujen määrittelyperusteena olisi oltava se, voivatko käyttäjät niiden avulla löytää muut käyttäjät ja olla käyttäjien kanssa vuorovaikutuksessa. Monisuuntaisten digitaalisten rajapintojen erottava tekijä on se, että ne mahdollistavat käyttäjien vuorovaikutuksen, jota ei voisi tapahtua ilman rajapinnan toimintoa käyttäjien yhdistämiseksi toisiinsa (toisin sanoen rajapinta mahdollistaa yhteyden luomisen käyttäjien välillä). Joidenkin palvelujen, joita kutsutaan tyypillisesti viestintä- tai maksupalveluiksi, esimerkkeinä pikaviestintäpalvelut, sähköpostipalvelut tai sähköiset maksupalvelut, voidaan niin ikään katsoa mahdollistavan käyttäjien välisen vuorovaikutuksen digitaalisen rajapinnan kautta, mutta niissä käyttäjät eivät yleensä voi luoda yhteyttä toisiinsa, elleivät ne tehneet sitä jo muulla tavoin. Viestintä- tai maksupalvelujen suorituksesta saatavat tulot olisi näin ollen jätettävä veron soveltamisalan ulkopuolelle, koska tällaisten palvelujen suorittajat eivät toimi markkinapaikkana, vaan tuottavat tukiohjelmistoja tai muita tietoteknisiä välineitä, joiden avulla asiakkaat voivat olla yhteydessä muihin henkilöihin, joiden kanssa ne ovat useimmiten jo luoneet suhteen.

(13) Tapauksissa, joissa monisuuntaiset digitaaliset rajapinnat mahdollistavat perustana olevan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen suoraan rajapinnan käyttäjien välillä, perustana olevat transaktiot ja käyttäjien kyseisistä transaktioista saamat tulot olisi jätettävä veron soveltamisalan ulkopuolelle. Myös sellaisista vähittäiskaupan toiminnoista saatavat tulot, joissa tavaroita tai palveluja myydään verkossa niiden toimittajan verkkosivuston välityksellä ja joissa toimittaja ei toimi välittäjänä, olisi jätettävä digitaalisten palvelujen veron soveltamisalan ulkopuolelle, koska vähittäiskauppiaan luoma arvo muodostuu tarjottavista tavaroista ja palveluista ja digitaalista rajapintaa käytetään vain viestintävälineenä. Se, myykö toimittaja tavaroita tai palveluja verkossa omaan lukuunsa vai tarjoaako se välityspalveluja, määriteltäisiin ottamalla huomioon transaktion oikeudellinen ja taloudellinen sisältö sellaisena kuin se ilmenee asiaankuuluvien osapuolten välisissä järjestelyissä. Esimerkiksi toimittajan, joka tarjoaa käyttöön digitaalisen rajapinnan kolmannen osapuolen tavaroille, voidaan katsoa tarjoavan välityspalvelua (eli monisuuntaista digitaalista rajapintaa), jos toimittajaan ei kohdistu merkittävää varastoriskiä tai jos tällaisten tavaroiden hinnan määrittää käytännössä kolmas osapuoli.

(13 a) Digitaalisella sisällöllä olisi tarkoitettava digitaalisessa muodossa toimitettua dataa, kuten tietokoneohjelmia, sovelluksia, pelejä, musiikkia, videoita tai tekstejä, riippumatta siitä, ovatko ne saatavilla lataamalla tai suoratoistona, mutta pois lukien digitaalisen rajapinnan itsensä edustama data. Tällä tavoin voidaan ottaa huomioon käyttäjän hankkiman digitaalisen sisällön eri muodot, mikä ei muuta sitä tosiseikkaa, että käyttäjän näkökulmasta ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena on digitaalisen sisällön hankkiminen.

(14) Palvelut, joissa yhteisö tarjoaa digitaalista sisältöä digitaalisen rajapinnan kautta, olisi jätettävä veron soveltamisalan ulkopuolelle riippumatta siitä, omistaako kyseinen yhteisö digitaalisen sisällön vai onko se hankkinut oikeudet sen levittämiseen. Vaikka tällaisen digitaalisen sisällön vastaanottajien välillä olisi jonkinlaista vuorovaikutusta ja tällaisten palvelujen tarjoajan voitaisiin näin ollen katsoa tarjoavan monisuuntaista digitaalista rajapintaa, ei ole yhtä selvää, onko käyttäjän osallistumisella keskeinen rooli digitaalisen sisällön tarjoavan yrityksen arvonmuodostuksessa. Näissä olosuhteissa käyttäjien välinen vuorovaikutus jää luonteeltaan oheiseksi digitaalisen sisällön tarjoamiselle, jossa käyttäjän ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena on saada digitaalinen sisältö käyttöönsä digitaalisen rajapinnan tarjonneelta yritykseltä (esim. jos yritys tarjoaa käyttäjälle jotakin peliä digitaalisen rajapinnan kautta, kyseessä oleva digitaalisen sisällön tarjoaminen ei kuuluisi digitaalisten palvelujen veron piiriin – riippumatta siitä, voiko käyttäjä pelata muita käyttäjiä vastaan, jolloin jonkinlainen vuorovaikutus olisi mahdollinen niiden välillä). Sen sijaan painopiste on arvonmuodostuksen näkökulmasta yhteisön suorittamassa digitaalisessa sisällössä. Siksi tällaisista suorituksista saadut tulot olisi jätettävä veron soveltamisalan ulkopuolelle.

(15) *siirretty 13 a kappaleeseen*

(16) Johdanto-osan 14 kappaleessa kuvattu palvelu olisi pidettävä erillään sellaisen monisuuntaisen digitaalisen rajapinnan tarjoamisesta, jonka kautta käyttäjät voivat ladata ja jakaa digitaalista sisältöä muiden käyttäjien kanssa, tai sellaisen rajapinnan tarjoamisesta, joka mahdollistaa perustana olevan digitaalisen sisällön suorituksen suoraan käyttäjien välillä. Nämä viimeksi mainitut palvelut muodostavat välittävän palvelun, minkä vuoksi niiden olisi kuuluttava digitaalisten palvelujen veron piiriin riippumatta perustana olevan transaktion luonteesta.

(17) Verotettavien palvelujen, jotka muodostuvat käyttäjistä kerätyn datan myynnistä, tulisi kattaa ainoastaan data, joka on tuotettu käyttäjien toiminnoista digitaalisilla rajapinnoilla. Datan, joka on tuotettu antureilla tai muulla tavoin ja kerätty digitaalisesti ilman käyttäjien toimintoja digitaalisilla rajapinnoilla, ei pitäisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan. Tämä johtuu siitä, että digitaalisten palvelujen veron piiriin kuuluvissa palveluissa olisi oltava kyse digitaalisten rajapintojen käyttämisestä käyttäjäsyötteen luomiseksi, jotta se voidaan monetisoida. Veron piiriin eivät saisi kuulua palvelut, joissa rajapintoja käytetään keinona välittää muulla tavoin tuotettua dataa. Digitaalisten palvelujen veroa ei siis pitäisi kantaa datankeruusta tai yrityksen sisäisiin tarkoituksiinsa keräämän datan käytöstä tai yrityksen keräämän datan jakamisesta maksutta muiden osapuolen kanssa. Digitaalisten palvelujen veron tulisi kohdistua hyvin spesifisestä toiminnosta (käyttäjien toiminnoista digitaalisilla rajapinnoilla) saatavan datan siirrosta syntyvään tulonmuodostukseen.

(18) Säänneltyjen finanssialan yhteisöjen suorittaman säänneltyjen rahoituspalvelujen tarjonnan ei pitäisi kuulua digitaalisten palvelujen veron piiriin. Säänneltyjen finanssialan yhteisöjen suorittama sääntelemättömien palvelujen tarjonta voisi kuitenkin kuulua digitaalisten palvelujen veron piiriin. Säännelty finanssialan yhteisö viittaa rahoituspalvelujen tarjoajiin, jotka ovat valvonnan kohteena unionin puitteissa tai vastaavissa unionin ulkopuolisissa puitteissa unionin säädöksessä vahvistetulla tavalla.

(19) Joitakin säänneltyjen finanssialan yhteisöjen digitaalisten rajapintojen kautta tarjoamia säänneltyjä palveluja, kuten kaupankäynnin toteuttamispalveluja, voidaan pitää välityspalveluina digitaalisten palvelujen veron kantamista varten. Käyttäjällä ei kuitenkaan tällaisissa olosuhteissa ole keskeistä roolia arvon luomisessa sille finanssialan yhteisölle, joka tarjoaa digitaalisen rajapinnan käyttöön. Arvo muodostuu sen sijaan siitä, että tällainen säännelty yhteisö voi saattaa yhteen rahoitustuotteiden ostajia ja myyjiä erityisin ja sille ominaisin edellytyksin, jotka eivät muutoin vallitsisi (verrattuna esimerkiksi tällaisten rajapintojen ulkopuolella suoraan vastapuolten välillä suoritettaviin transaktioihin). Palvelu, jossa tällainen yhteisö tarjoaa käyttöön digitaalisen rajapinnan, menee pidemmälle kuin pelkkä rahoitustuotteilla suoritettavien transaktioiden välitys tällaisen rajapinnan käyttäjien välillä. Tältä osin myös muilla kauppapaikoilla, vaihtopalveluilla tai järjestelmillä, joissa käsitellään jäsenvaltion kansallisen oikeuden nojalla säänneltyjä muita omaisuusluokkia, voi olla samankaltaisia piirteitä. Tällaisen yhteisön luokittelemattomuus direktiivin mukaiseksi "säännellyksi finanssialan yhteisöksi" ei muuta sitä tosiasiaa, että digitaalisen rajapinnan tarjoaminen tällaisen yhteisön toimesta menee pidemmälle kuin pelkkä transaktioiden välitys tällaisen rajapinnan käyttäjien välillä ja voisi näin ollen jäädä veron soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien säänneltyjen palvelujen tarkoituksena on erityisesti tarjota turvallinen ympäristö finanssitransaktioille. Näitä palveluja tarjoava yhteisö määrittää erityiset edellytykset, joissa tällaiset finanssitransaktiot voidaan suorittaa, jotta voidaan taata olennaiset tekijät, kuten transaktioiden toteutuksen laatu, markkinoiden läpinäkyvyys ja sijoittajien tasapuolinen kohtelu. Lisäksi tällaisten palvelujen olennaisena ja erityisenä tavoitteena on helpottaa rahoitusta, sijoituksia tai säästöjä.

(20) *poistettu*

(21) Koska säänneltyjen finanssialan yhteisöjen suorittama datansiirto rajoittuu edellä kuvattuun säänneltyjen rahoituspalvelujen tarjontaan ja muodostaa siitä osan ja koska sitä säännellään unionin lainsäädännöllä, kyseisten yhteisöjen suorittama datansiirtopalvelujen tarjoaminen olisi myös suljettava pois digitaalisten palvelujen veron piiristä.

(22) Ainoastaan tietyt yhteisöt olisi katsottava velvollisiksi maksamaan digitaalisten palvelujen veroa riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon tai unionin ulkopuoliselle lainkäyttöalueelle. Yhteisö olisi katsottava verovelvolliseksi vain, jos se täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä: i) yhteisön ilmoittama maailmanlaajuisten tulojen kokonaismäärä viimeiseltä päättäneeltä tilivuodelta, jolta on saatavissa tilinpäätös, on yli 750 000 000 euroa, ja ii) yhteisön kyseiseltä tilivuodelta unionissa saama verotettavien tulojen kokonaismäärä on yli 50 000 000 euroa.

(23) Ensimmäisen kynnysarvon (maailmanlaajuisten tulojen kokonaismäärä vuodessa) pitäisi rajoittaa digitaalisten palvelujen veron soveltaminen tietynsuuruisiin yrityksiin, pääasiassa sellaisiin, jotka pystyvät tarjoamaan digitaalisia palveluja, joissa käyttäjien panoksella on olennainen rooli ja jotka riippuvat keskeisesti laajoista käyttäjäverkostoista, käyttäjäliikenteen suuresta määrästä ja vahvan markkina-aseman hyödyntämisestä. Tällaiset liiketoimintamallit, joissa tulojen saaminen riippuu käyttäjien osallistumisesta arvonmuodostukseen, ovat elinkelpoisia vain tietyntyyppisille yrityksille. Lisäksi ainoastaan suuremmat yritykset pystyvät harjoittamaan aggressiivista verosuunnittelua. Tämän vuoksi samaa kynnysarvoa on ehdotettu myös unionin muissa aloitteissa⁸. Tällaisen kynnysarvon tarkoituksena on myös tuoda oikeusvarmuutta, koska se tekisi yrityksille ja veroviranomaisille helpommaksi ja halvemmaksi määrittää, onko yritys velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa. Se myös jättää digitaalisten palvelujen veron ulkopuolelle pienet yritykset ja startup-yritykset, joihin uudesta verosta aiheutuva rasitus todennäköisesti vaikuttaisi kohtuuttomasti.

(24) Toisen kynnysarvon (vuotuinen verotettavien tulojen kokonaismäärä unionissa) pitäisi rajoittaa digitaalisten palvelujen veron soveltaminen tapauksiin, joissa digitaalisten palvelujen veron kattamaan tulotyyppiin liittyy merkittävä digitaalinen jalanjälki unionin tasolla. On erityisen tärkeää, että EU tarjoaa suotuisan toimintaympäristön T&K-toimille ja innovoinnille, etenkin startup-yrityksille nopeasti kasvavalla digitaalisella alalla. Sen vuoksi olisi vältettävä määräämistä tällaisille yrityksille lisää veroja. Kynnysarvon olisi suojattava erityisesti perinteisessä taloudessa toimivia yrityksiä, jotka ovat muuttumassa digitaalisemmiksi. Se olisi vahvistettava unionin tasolla kiinnittämättä huomiota eroihin, joita markkinoiden koossa voi esiintyä unionin sisällä.

⁸ Ks. 2. artikla ehdotuksissa neuvoston direktiiviksi yhteisestä (yhdistetystä) yhteisöveropohjasta (C(C)CTB) (COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final).

(25) Voimassa olevasta lainsäädännöstä johtuu, että mihin tahansa yhteisöön, joka katsotaan verovelvolliseksi ja joka saa verotettavia tuloja, jotka katsotaan saaduiksi jossain jäsenvaltiossa, olisi sovellettava digitaalisten palvelujen veroa kyseisessä jäsenvaltiossa riippumatta siitä, onko se on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, johonkin muuhun jäsenvaltioon vai unionin ulkopuoliselle lainkäyttöalueelle.

(26) Konserniin kuuluville yhteisöille olisi vahvistettava erityiset säännöt. Tulot, jotka yhteisö saa muille samaan konserniin kuuluville yhteisöille tekemistään suorituksista, olisi jätettävä uuden veron soveltamisalan ulkopuolelle. Kynnysarvoja olisi sovellettava konsernitason kokonaistuloihin sen määrittämiseksi, ylittääkö yhteisö sovellettavat kynnysarvot ja katsotaanko se näin ollen verovelvolliseksi. Se seikka, että 4 artiklassa tarkoitettuja kynnysarvoja arvioidaan koko konsernin osalta, ei muuta sitä seikkaa, että kukin konserniin kuuluva yhteisö, joka tarjoaa verotettavia palveluja yksin, on verovelvollinen. Jos yksi tai useampi Euroopan unioniin sijoittautunut verovelvollinen kuuluu konserniin, konsernin on voitava nimetä yksi yhteisö unionin sisältä maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään velvoitteet kunkin kyseiseen konserniin kuuluvan verovelvollisen puolesta. Tämän mahdollisuuden pitäisi keventää yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvia ja hallinnollisia rasitteita.

(27) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota sallimasta yritysten vähentää maksettu digitaalisten palvelujen vero yhtiöveropohjastaan alueellaan riippumatta siitä, maksetaanko molemmat verot samassa jäsenvaltiossa vai eri jäsenvaltioissa.

(28) Yhteisön verotettavia tuloja olisi kohdeltava jäsenvaltiossa verokautena saatuina tuloina, jos käyttäjät sijaitsevat kyseisen yhteisön tarjoaman verotettavan palvelun osalta kyseisessä jäsenvaltiossa. Käyttäjien olisi katsottava sijaitsevan jäsenvaltiossa verokautena tietyin erityisin säännöin, jotka on määritetty kullekin verotettavalle palvelulle ja joissa perusteena on paikka, jossa käyttäjän laitetta on käytetty.

(29) Jos verotettavaan palveluun osallistuvat käyttäjät sijaitsevat eri jäsenvaltioissa tai unionin ulkopuolisilla lainkäyttöalueilla, kyseisestä palvelusta saadut verotettavat tulot olisi kohdennettava kunkin transaktion osalta kullekin jäsenvaltiolle määräsuhteessa tietyin erityisin jakoperustein. Jakoperusteet olisi määritettävä riippuen kunkin verotettavan palvelun luonteesta ja niistä yksittäisistä tekijöistä, jotka käynnistävät tulojen saannin tällaisen palvelun tarjoajalle.

(30) Jos verotettava palvelu koostuu mainonnan sijoittamisesta digitaaliselle rajapinnalle, mainoksen esiintymiskerrat käyttäjien laitteilla yksittäisellä verokaudella yksittäisessä jäsenvaltiossa olisi otettava huomioon määriteltäessä, mikä osuus verotettavista tuloista osoitetaan kyseisenä verokautena kyseiselle jäsenvaltiolle.

(31) Jotta voitaisiin määritellä yksittäiselle jäsenvaltiolle osoitettava osuus verotettavista tuloista tapauksissa, joissa tarjotaan käyttöön monisuuntaisia digitaalisia rajapintoja, olisi erotettava toisistaan tapaukset, joissa rajapinta mahdollistaa perustana olevat transaktiot suoraan käyttäjien välillä, ja tapaukset, joissa näin ei ole. Tapauksissa, joissa rajapinta mahdollistaa perustana olevat transaktiot, verotettavien tulojen osoittamisessa verokautena jäsenvaltiolle olisi käytettävä perusteena niiden käyttäjien lukumäärää, jotka suorittavat tällaisen transaktion kyseisellä verokaudella käyttämällä laitetta kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä johtuu siitä, että kyseessä on se toiminto, joka yleensä tuottaa tuloja rajapinnan käyttöön tarjonneelle yritykselle. Verotusoikeus rajapinnan käyttöön antaneen yrityksen tuloihin olisi osoitettava jäsenvaltioille, joissa perustana olevia transaktioita suorittavat käyttäjät sijaitsevat, riippumatta siitä, ovatko käyttäjät perustana olevien tavaroiden tai palvelujen myyjiä vai ostajia. Tämä johtuu siitä, että kummatkin luovat arvoa monisuuntaiselle digitaaliselle rajapinnalle osallistumisensa kautta, koska rajapinnan tehtävänä on saada tarjonta ja kysyntä kohtaamaan. Jos välityspalvelu ei mahdollista perustana olevia transaktioita, tulot saadaan tyypillisesti säännöllisinä maksuina sen jälkeen, kun digitaaliselle rajapinnalle ollaan rekisteröidyttiä tai avattu tili. Verotettavien tulojen osoittamiseksi tietyille jäsenvaltiolle tietyllä verokaudella otetaan näin ollen huomioon sellaisten käyttäjien lukumäärä kyseisenä verokautena, joilla on kyseisessä jäsenvaltiossa laitetta käyttämällä avattu tili, riippumatta siitä, onko se avattu kyseisellä verokaudella tai jollain aikaisemmalla verokaudella.

(32) Mitä tulee käyttäjädatan siirtoon, verotettavien tulojen osoittamisessa verokautena jäsenvaltiolle olisi otettava huomioon niiden käyttäjien lukumäärä, joista kyseisenä verokautena siirrettyä dataa on tuotettu, kun käyttäjät ovat käyttäneet laitetta jäsenvaltiossa.

(33) Paikka, jossa käyttäjän laitetta on käytetty, ja näin ollen verotuspaikka tulisi olla mahdollista määrittää käyttäjän laitteen internetprotokollaosoitteen (IP-osoitteen) perusteella. Verotuspaikkaa määritettäessä ei pitäisi ottaa huomioon sitä, ovatko käyttäjät osallistuneet rahallisesti tulojen muodostukseen, sen enempää kuin sitä paikkaa, jossa suoritetaan maksu vastikkeena suorituksista, joista velvollisuus maksaa digitaalisten palvelujen veroa aiheutuu, eikä paikkaa, jossa mahdollinen perustana oleva tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus toteutetaan monisuuntaisen digitaalisen rajapinnan kautta.

(34) Digitaalisten palvelujen veron yhteydessä tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁹, mukaan lukien henkilötietojen käsittely, jota voidaan tarvita liittyen internetprotokollaosoitteisiin. Erityisesti olisi kiinnitettävä huomiota tarpeeseen huolehtia asianmukaisista teknisistä ja organisatorisista toimenpiteistä, jotta voidaan noudattaa käsittelyn laillisuuteen, käsittelytoimintojen turvallisuuteen, tietojen antamiseen ja rekisteröityjen oikeuksiin liittyviä sääntöjä. Henkilötiedot olisi mahdollisuuksien mukaan muutettava anonyymeiksi.

(35) Verottaviksi tuloiksi olisi katsottava verovelvollisen saamat kokonaisbruttotulot ilman arvonlisäveroa ja muita vastaavia veroja. Verotettavat tulot olisi katsottava verovelvollisen saamiksi ajankohtana, jona ne erääntyvät, riippumatta siitä, onko ne tosiasiallisesti maksettu siihen mennessä. Digitaalisten palvelujen vero olisi kannettava jäsenvaltiossa siitä verovelvollisen verokautena saamien verotettavien tulojen osuudesta, joka katsotaan saaduksi kyseisessä jäsenvaltiossa, ja se olisi laskettava soveltamalla digitaalisten palvelujen verokantaa kyseiseen osuuteen. Unionin tasolla olisi sovellettava yhtenäistä digitaalisten palvelujen verokantaa, jotta voidaan välttää vääristymät sisämarkkinoilla. Digitaalisten palvelujen verokannaksi olisi vahvistettava 3 prosenttia, mikä luo asianmukaisen tasapainon sen välillä, miten verosta kertyy tuloja ja miten otetaan huomioon sen erilainen vaikutus voittomarginaaleiltaan erilaisiin yrityksiin.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasäädös) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

(36) Verollisia palveluja tarjoavat verovelvolliset ovat velvollisia maksamaan digitaalisten palvelujen veron, ja näihin sovelletaan tiettyjä hallinnollisia velvoitteita. Rekisteröityminen verovelvolliseksi, digitaalisten palvelujen veroa koskeva ilmoitus ja digitaalisten palvelujen maksaminen olisi suoritettava jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisella on velvollisuus maksaa digitaalisten palvelujen veroa. Yrityksille aiheutuvien rasitteiden vähentämiseksi ehdotetaan, että rekisteröitymismenettelyn ja digitaalisten palvelujen veroa koskevan ilmoituksen muoto on yhdenmukaistettu. Tällaisten yhdenmukaistettujen muotojen täsmällisistä yksityiskohdista olisi sovittava täytäntöönpanolainsäädännöllä. Digitaalisten palvelujen veroa koskevan ilmoituksen olisi sisällettävä samat tiedot ja oltava saman muotoinen kaikissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi sama digitaalisten palvelujen veroa koskeva ilmoitus olisi lähetettävä jokaiseen jäsenvaltioon, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava. Verovelvollisen olisi ilmoitettava kyseisessä digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa kaikki asiaankuuluvat, saman verovelvollisen antamat digitaalisten palvelujen veron tunnistenumerot. Se seikka, että kaikilla jäsenvaltioilla, joissa digitaalisten palvelujen vero on maksettava, on tieto saman veronmaksajan velvoitteesta maksaa digitaalisten palvelujen veroa toisissa jäsenvaltioissa, merkitsee välitöntä "tietojenvaihtoa", joka antaa jokaiselle jäsenvaltiolle täydellisen kuvan kustakin unionin veronmaksajasta.

(36 a) Digitaalisten palvelujen vero määräytyy verovelvollisen suoritettavaksi suoraan kullekin jäsenvaltiolle, jossa se on maksettava. Näin ollen jokaisella jäsenvaltiolla, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava, olisi oltava oikeus vaatia digitaalisten palvelujen veron maksua suoraan verovelvolliselta samoin kuin toteuttaa verotarkastuksia ja valvontatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tutkia verovelvollisuuden täyttäminen. Kussakin jäsenvaltiossa, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava, tällaisiin täytäntöönpano- ja valvontatoimiin olisi sovellettava jäsenvaltion omia sääntöjä ja menettelyjä.

(36 b) Verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin, olisi nimettävä jokin jäsenvaltioon sijoittautunut yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin verovelvollinen, tai yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut veroedustaja maksamaan digitaalisten palvelujen veron ja täyttämään hallinnolliset velvoitteet verovelvollisen puolesta. Tämän vaatimuksen pitäisi varmistaa digitaalisten palvelujen veron hallinnoinnin laatu. Nimetyn konserniin kuuluvan yhteisön tai veroedustajan olisi oltava vastuussa kolmansien maiden yritysten verosääntöjen noudattamisesta, muun muassa digitaalisten palvelujen veroa koskevien ilmoitusten tekemisestä oikeassa muodossa. Lisäksi sen olisi oltava vastuussa yritysten digitaalisten palvelujen verosta, jotta varmistetaan kannettavan veron maksaminen verohallinnoille. Jos verovelvollinen joka ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin, ei täytä digitaalisten palvelujen veroa koskevia velvoitteitaan, jäsenvaltio voi vaatia, että Euroopan unioniin sijoittautunut yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin verovelvollinen, maksaa digitaalisten palvelujen veron ja täyttää velvoitteet verovelvollisen puolesta.

(37) Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa tilinpitoon ja kirjanpitoon liittyvät velvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että maksettavaksi tuleva digitaalisten palvelujen vero maksetaan tosiasiallisesti, samoin kuin veropetosten, veronkierron ja väärinkäytösten estämiseen liittyvät muut toimenpiteet.

(38) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano täytettävien hallinnollisten velvoitteiden osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁰ mukaisesti.

(39) Koska kaikkien jäsenvaltioiden verohallinnot perustuvat periaatteessa samoihin tietoihin, direktiivissä säädetään tietojenvaihdosta, joka koskee verotarkastuksista ja valvontatoimenpiteistä johtuvia mahdollisia muutoksia ilmoitettuihin tuloihin. Verovelvollisen käynnistämät muutokset digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa oleviin lukuihin olisi tehtävä ainoastaan tarkistamalla kyseistä ilmoitusta, ja verovelvollisen olisi toimitettava ne sähköisesti kullekin jäsenvaltiolle, jossa digitaalisen palvelun veroa on maksettava, viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli määrä toimittaa. Tietojen salassapitoa koskevat säännökset saatetaan yhdenmukaisiksi direktiivin 2011/16/EU¹¹ kanssa. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa hyödynnettävä säännöksiä, jotka unioni on antanut hallinnollisesta yhteistyöstä veroasioissa, kuten neuvoston direktiivit 2011/16/EU ja 2010/24/EU¹², tai muita, kansainvälisesti käytettäviä toimenpiteitä, kuten veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehty monenkeskinen yleissopimus, OECD:n malliverosopimuksen 26 artikla ja verotietojen vaihtoa koskeva OECD:n mallisopimus.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹² Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

(40) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹³ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(41) Tämän direktiivin tavoitteina on suojata sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä, taata niiden moitteeton toiminta ja estää kilpailun vääristyminen. Nämä tavoitteet ovat luonteeltaan sellaisia, etteivät jäsenvaltiot voi riittävällä tavalla saavuttaa niitä, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(42) Digitaalisten palvelujen veron on tarkoitus olla ainoastaan väliaikainen ratkaisu siihen asti, kun kokonaisvaltainen ratkaisu otetaan käyttöön (ks. johdanto-osan 6 kappale). Tämä väliaikainen luonne varmistetaan sen vuoksi voimassaolon vahvistetun päättymispäivän sekä tarkistuslausekkeen ja maailmaanlaajuiseen kehitykseen liittyvän yhteyden avulla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹³ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

1 luku

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan digitaalisten palvelujen veroa koskeva yhteinen järjestelmä tiettyjen digitaalisten palvelujen suorituksesta saataville tuloille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'yhteisöllä' kaikkia oikeushenkilöitä ja oikeudellisia järjestelyjä, jotka harjoittavat liiketoimintaa joko yrityksen tai tuloverotuksen kannalta läpinäkyvän rakenteen kautta;
- 1 a) 'unioniin sijoittautuneella' toimijaa, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on unionissa;
- 1 b) 'ei unioniin sijoittautuneella' toimijaa, jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa unionissa;
- 2) 'konsernilla' kaikkia yhteisöjä, mukaan lukien emoyritys ja kaikki sen tytäryritykset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU¹⁴ 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti;

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 3) 'digitaalisella rajapinnalla' kaikkia käyttäjien saatavilla olevia ohjelmistoja, mukaan lukien verkkosivut sekä niiden osat, mobiilisovellukset ja muut sovellukset;
- 3 a) 'monisuuntaisella digitaalisella rajapinnalla' digitaalista rajapintaa, joka antaa käyttäjille mahdollisuuden löytää muut käyttäjät ja olla käyttäjien kanssa vuorovaikutuksessa ja joka voi mahdollistaa myös perustana olevan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen suoraan käyttäjien välillä;
- 4) 'käyttäjällä' kaikkia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä, näiden luonteesta riippumatta, jolla on pääsy digitaaliseen rajapintaan jollakin laitteella;
- 5) 'digitaalisella sisällöllä' digitaalisessa muodossa toimitettua dataa, kuten tietokoneohjelmia, sovelluksia, musiikkia, videoita, tekstejä, pelejä ja muita ohjelmistoja, pois lukien digitaalisen rajapinnan itsensä edustama data;
- 5 a) 'suunnatulla mainonnalla' missä tahansa muodossa olevaa digitaalista kaupallista viestintää, jonka tavoitteena on edistää jotakin tuotetta, palvelua tai tuotemerkkiä ja joka suunnataan digitaalisen rajapinnan käyttäjille näistä kerätyn datan perusteella;
- 5 b) 'käyttäjätiedon myynnillä' missä tahansa muodossa suoritettavaa datan vastikkeellista siirtoa (myös esimerkiksi datan käyttö lupa);
- 6) 'internetprotokollaosoitteella' verkkolaitteille annettua aakkosnumeerista sarjaa, jota käyttäen viestintä suoritetaan internetissä;
- 7) 'verokaudella' kalenterivuotta.
- 8) 'säännellyllä rahoituspalvelulla' rahoituspalveluja, joita varten säännelty finanssialan yhteisö on saanut luvan;
- 9) 'säännellyllä finanssialan yhteisöllä' rahoituspalvelujen tarjoajaa, joka on luvan ja valvonnan alainen unionin rahoituspalvelujen sääntelyä varten hyväksymän yhdenmukaistamistoimenpiteen mukaisesti, mukaan lukien unionin säädöksen mukaisesti määritettyjen sellaisten unionin ulkopuolisten valvontakehysten alaiset tarjoajat, jotka katsotaan unionin toimenpiteitä vastaaviksi.

3 artikla
Verotettavat tulot

1. Tulot, jotka yhteisö saa kunkin seuraavan palvelun tarjoamisesta, on katsottava tässä direktiivissä tarkoitetuiksi 'verotettaviksi tuloiksi':
 - a) käyttäjille suunnatun mainonnan sijoittaminen digitaaliselle rajapinnalle;
 - b) monisuuntaisen digitaalisen rajapinnan tarjoaminen käyttäjille;
 - c) käyttäjistä ja käyttäjien toiminnoista digitaalisilla rajapinnoilla kerätyn datan myynti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tulot käsittävät kokonaisbruttotulot ilman arvonlisäveroa ja muita vastaavia veroja.
3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan riippumatta siitä, omistaako digitaalisen rajapinnan se yhteisö, joka vastaa mainonnan sijoittamisesta sille. Jos yhteisö, joka sijoittaa mainonnan digitaaliselle rajapinnalle, ei ole kyseisen rajapinnan omistaja, on katsottava, että a alakohdassa tarkoitettua palvelua tarjoaa kyseinen yhteisö eikä rajapinnan omistaja.
4. Edellä olevaan 1 kohdan b alakohtaan eivät sisälly
 - a) digitaalisen rajapinnan tarjoaminen, jonka ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena on, että sen käyttöön tarjoava yhteisö toimittaa käyttäjille digitaalista sisältöä, viestintäpalveluja tai maksupalveluja;
 - b) säänneltyjen finanssialan yhteisöjen harjoittama säänneltyjen rahoituspalvelujen tarjonta;
 - c) *poistettu*

5. Edellä olevaan 1 kohdan c alakohtaan eivät sisälly
 - a) antureilla tuotetun datan myynti;
 - b) säännellyn finanssialan yhteisön harjoittamaa datan myyntiä.
6. *poistettu*
7. Tuloja, jotka konserniin kuuluva yhteisö saa jonkin 1 kohdassa tarkoitetun palvelun tarjoamisesta samaan konserniin kuuluvalla toiselle yhteisölle, ei katsota verotettaviksi tuloiksi tätä direktiiviä sovellettaessa.
8. Jos konserniin kuuluva yhteisö tarjoaa jotakin 1 kohdassa tarkoitettua palvelua, jonka tarjoamisesta aiheutuvat tulot saa samaan konserniin kuuluva toinen yhteisö, tämän direktiivin soveltamiseksi on katsottava, että kyseiset tulot on saanut palvelun tarjonnut yhteisö.
9. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin viitataan 2 ja 3 luvussa 'verotettavina palveluina'.

4 artikla

Verovelvollinen

1. 'Verovelvollisella' tarkoitetaan 3 artiklan 1 kohdassa kuvailtuja verotettavia palveluja tarjoavaa yhteisöä, joka täyttää verokaudella molemmat seuraavista edellytyksistä:
 - a) yhteisön ilmoittama maailmanlaajuisten tulojen kokonaismäärä asianomaiselta tilivuodelta on yli 750 000 000 euroa;
 - b) yhteisön asianomaiselta tilivuodelta unionissa saama verotettavien tulojen kokonaismäärä on yli 50 000 000 euroa.

2. Jos yhteisö ilmoittaa tai saa tuloja muussa valuutassa kuin euroina, tulot on 1 kohdan soveltamiseksi muunnettava euroiksi soveltamalla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianomaisen tilivuoden viimeisenä päivänä julkaistua valuuttakurssia tai, jos kyseisenä päivänä ei julkaista valuuttakurssia, edellisenä päivänä julkaistua valuuttakurssia.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa 'asianomaisella tilivuodella' tarkoitetaan tilivuotta, jolta on käytettävissä viimeisin yhteisön ennen kyseessä olevan verokauden päättymistä antamista tilinpäätöksistä.
4. Jäljempänä 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettua sääntöä sovelletaan määritettäessä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, onko verotettavat tulot saatu unionissa.
5. Verotettavat tulot on tätä direktiiviä sovellettaessa katsottava saaduiksi ajankohtana, jona ne erääntyvät, riippumatta siitä, onko kyseiset määrät tosiasiallisesti maksettu.
6. Jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö kuuluu konserniin, kyseisen kohdan kynnysarvoja sovelletaan koko konsernin osalta ilmoitettuihin maailmanlaajuisiin tuloihin ja unionissa saatuihin tuloihin. Kukin 3 artiklan 1 kohdassa kuvailtuja verotettavia palveluja tarjoava konserniin kuuluva ryhmä, ei koko konserni, olisi kuitenkin katsottava verovelvolliseksi, jos 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

2 luku

VEROTUSPAIKKA, VEROSAATAVAN SYNTYMINEN JA VERON LASKENTA

5 artikla

Verotuspaikka

1. Yhteisön verokautena saamia verotettavia tuloja on tämän direktiivin soveltamiseksi kohdeltava jäsenvaltiossa kyseisenä verokautena saatuina tuloina, jos käyttäjät sijaitsevat verotettavan palvelun osalta kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä verokautena.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan riippumatta siitä, ovatko tällaiset käyttäjät osallistuneet rahallisesti kyseisten tulojen muodostukseen.

2. Verotettavan palvelun osalta käyttäjän katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa verokautena, jos
 - a) tapauksessa, jossa kyseessä on 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu palvelu, asianomainen mainonta esiintyy käyttäjän laitteella silloin, kun laitetta käytetään kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä verokautena digitaalisen rajapinnan käyttämiseksi;
 - b) tapauksessa, jossa kyseessä on 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu palvelu:
 - i) jos palveluun liittyy monisuuntainen digitaalinen rajapinta, joka mahdollistaa perustana olevan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen suoraan käyttäjien välillä, käyttäjä käyttää laitetta kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä verokautena käyttääkseen digitaalista rajapintaa ja suorittaa perustana olevan transaktion kyseisellä rajapinnalla kyseisenä verokautena;
 - ii) jos palveluun liittyy muuntyyppinen monisuuntainen digitaalinen rajapinta kuin i alakohdassa tarkoitettu, käyttäjällä on kyseisen verokauden kokonaan tai osittain kattava tili, jonka avulla käyttäjä voi käyttää digitaalista rajapintaa ja joka avattiin käyttämällä laitetta kyseisessä jäsenvaltiossa;

c) tapauksessa, jossa kyseessä on 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu palvelu, sellaisesta käyttäjästä tuotettu data, joka on käyttänyt laitetta kyseisessä jäsenvaltiossa käyttääkseen digitaalista rajapintaa joko kyseisellä verokaudella tai jollain aikaisemmalla verokaudella, siirretään kyseisenä verokautena.

3. Kullakin verokaudella se osuus yhteisön verotettavien tulojen kokonaismäärästä, jota kohdellaan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiossa saatuina tuloina, määritetään kunkin transaktion osalta seuraavasti:

a) kun kyseessä ovat 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamisesta saadut verotettavat tulot, määräsuhteessa mainoksen esiintymiskertoihin käyttäjien laitteilla kyseisenä verokautena;

b) kun kyseessä ovat 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamisesta saadut verotettavat tulot:

- i) jos palveluun liittyy monisuuntainen digitaalinen rajapinta, joka mahdollistaa perustana olevan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen suoraan käyttäjien välillä, suhteessa niiden käyttäjien lukumäärään, jotka ovat suorittaneet perustana olevia transaktioita digitaalisella rajapinnalla kyseisenä verokautena;
- ii) jos palveluun liittyy muuntyyppinen monisuuntainen digitaalinen rajapinta kuin i alakohdassa tarkoitettu, suhteessa niiden käyttäjien lukumäärään, joilla on kyseisen verokauden kokonaan tai osittain kattava tili, jonka avulla käyttäjät voivat käyttää digitaalista rajapintaa;

c) kun kyseessä ovat 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamisesta saadut verotettavat tulot, suhteessa niiden käyttäjien lukumäärään, joista kyseisellä verokaudella siirrettyä dataa on tuotettu, kun käyttäjät ovat käyttäneet laitetta digitaalisen rajapinnan käyttämiseksi joko kyseisellä verokaudella tai jollain aikaisemmalla verokaudella.

4. Määritettäessä verotuspaikkaa verotettaville tuloille, joihin sovelletaan digitaalisten palvelujen veroa, seuraavia tekijöitä ei oteta huomioon:
- a) jos kyseessä on 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu perustana oleva tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus monisuuntaisen digitaalisen rajapinnan kautta suoraan käyttäjien välillä, paikka, jossa tällaiset perustana olevat luovutukset tai suoritukset tapahtuvat;
 - b) paikka, josta mahdollinen verotettavan palvelun maksu suoritetaan.
5. Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltio, jossa käyttäjän laitetta käytetään, määritetään laitteen internetprotokollaosoitteen perusteella.
6. Tämän direktiivin soveltamiseksi käyttäjiltä saa kerätä ainoastaan dataa, josta ilmenee käyttäjän sijaintijäsenvaltio muttei henkilötietoja.

6 artikla

Verosaatavan syntyminen

Digitaalisten palvelujen vero kannetaan jäsenvaltiossa siitä verovelvollisen verokaudella saamien verotettavien tulojen osuudesta, joka 5 artiklan mukaisesti katsotaan saaduksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Digitaalisten palvelujen vero erääntyy maksettavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen verokauden päättymistä seuraavana päivänä.

7 artikla

Veron laskeminen

Digitaalisten palvelujen vero on laskettava jäsenvaltiolle verokaudeksi soveltamalla digitaalisten palvelujen verokantaa 6 artiklassa tarkoitettuun verotettavien tulojen osuuteen. Verotettavien tulojen osuuden laskemisessa käytettävä prosenttiosuus on tätä tarkoitusta varten pyöristettävä kahden desimaalin tarkkuuteen.

Jos määrä ilmaistaan vähintään kolmen desimaalin tarkkuudella ja kolmannen desimaalin arvo on vähintään kuusi, toista desimaalia korotetaan yhdellä. Jos kolmannen desimaalin arvo on enintään neljä, toinen desimaali säilyy ennallaan. Jos kolmannen desimaalin arvo on viisi, toinen desimaali säilyy ennallaan, jos se on parillinen numero ja sitä korotetaan yhdellä, jos se on pariton numero. Jos numero on 9 ja sitä on edellä olevien sääntöjen mukaisesti korotettava yhdellä, niin edellistä numeroa korotetaan yhdellä ja pyöristettävä numero on 0.

8 artikla

Verokanta

Digitaalisten palvelujen verokanta on 3 prosenttia.

3 luku

VELVOITTEET

9 artikla

Veron maksamisesta ja velvoitteiden täyttämisestä vastuussa oleva henkilö

1. Digitaalisten palvelujen veron maksamisesta ja tämän luvun mukaisten velvoitteiden täyttämisestä vastaa verotettavia palveluja tarjoava verovelvollinen.
2. Jos yksi tai useampi unioniin sijoittautunut verovelvollinen kuuluu konserniin, kyseisen konsernin on voitava nimetä yksi unioniin sijoittautunut ja konserniin kuuluva yhteisö maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään tässä luvussa säädetyt velvoitteet kunkin sellaisen kyseiseen konserniin kuuluvan verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan soveltamista.

3. Jos verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut unioniin, kuuluu konserniin, jonka yksi tai useampi yhteisö on sijoittautunut unioniin, verovelvollisen on nimettävä jokin kyseisistä yhteisöistä maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään tässä luvussa säädetty velvoitteet verovelvollisen puolesta.
4. Jos verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut unioniin, kuuluu konserniin, jonka yksi tai useampi yhteisö on sijoittautunut unioniin, ja jos verovelvollinen ei ole täyttänyt 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, jäsenvaltiot voivat vaatia jotakin kyseisistä yhteisöistä maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään tässä luvussa säädetty velvoitteet verovelvollisen puolesta.
5. Verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut unioniin eikä kuulu konserniin, on nimettävä johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut veroedustaja maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään tässä luvussa säädetty velvoitteet verovelvollisen puolesta.
6. Jos verovelvollinen ei ole sijoittautunut unioniin ja jos kyseinen verovelvollinen kuuluu konserniin, jossa ei ole unioniin sijoittautuneita yhteisöjä, verovelvollisen on nimettävä johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut veroedustaja maksamaan digitaalisten palvelujen vero ja täyttämään tässä luvussa säädetty velvoitteet kunkin sellaisen kyseiseen konserniin kuuluvan verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa.
7. Jos tämän artiklan 2–6 kohdan mukaisesti nimetään yhteisö tai veroedustaja, tässä luvussa oleva viittaus verovelvolliseen sisältää viittauksen veroedustajaan tai nimettyyn yhteisöön tämän luvun soveltamiseksi.

10 artikla

Rekisteröityminen verovelvolliseksi

1. Verovelvollisen on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi kussakin jäsenvaltiossa, jossa kyseinen verovelvollinen on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa.
2. Rekisteröityminen verovelvolliseksi on tehtävä sähköisesti 30 päivän kuluessa sen ensimmäisen verokauden päättymisestä, jolta verovelvollinen on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa tämän direktiivin nojalla, jäljempänä 'ensimmäinen verokausi'.
3. *poistettu*
4. Edellä 1 kohdassa edellytetyssä verovelvolliseksi rekisteröitymisessä on annettava vähintään seuraavat tiedot verovelvollisesta:
 - a) nimi
 - b) toiminimi, jos eri
 - c) postiosoite
 - d) sähköpostiosoite
 - e) kansallinen veronumero, jos sellainen on
 - f) yhteyshenkilö
 - g) puhelinnumero
 - i) IBAN- tai OBAN-numero.
5. Verovelvollisen on ilmoitettava kullekin jäsenvaltiolle, jossa se on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa, kaikista 4 kohdan mukaisia tietoja koskevista muutoksista [30] päivän kuluessa siitä, kun muutos on tapahtunut.

6. Jos nimetään yhteisö tai veroedustaja 9 artiklan 2–6 kohdan mukaisesti, kyseisen nimetyn yhteisön tai veroedustajan kustakin konserniin kuuluvasta verovelvollisesta tai edustamastaan verovelvollisesta tämän artiklan mukaisesti antamiin tietoihin on sisällyttävä myös 4 kohdassa tarkoitetut tiedot kyseisestä yhteisöstä tai veroedustajasta itsestään.
7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään yhteinen muoto tämän artiklan mukaiselle ilmoitukselle. Täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

Verotunniste

1. Jäsenvaltion, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava, on annettava verovelvolliselle yksilöllinen digitaalisten palvelujen veroa koskeva tunnistenumero ja ilmoitettava verovelvolliselle tämä numero sähköisesti 30 työpäivän kuluessa päivästä, jona 10 artiklan mukainen ilmoitus vastaanotettiin.

Kun nimetään veroedustaja 9 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti, jäsenvaltion, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava, on annettava veroedustajalle yksilöllinen digitaalisten palvelujen veroa koskeva tunnistenumero ja ilmoitettava veroedustajalle tämä numero sähköisesti 30 työpäivän kuluessa päivästä, jona 10 artiklan mukainen ilmoitus vastaanotettiin.

2. Yksilöllisessä verotunnisteessa on oltava ISO 3166 Alpha 2 -koodin mukainen etuliite, joka viittaa jäsenvaltioon, jossa digitaalisten palvelujen vero on maksettava. Kreikka käyttää kuitenkin etuliitettä 'EL' ja Yhdistynyt kuningaskunta etuliitettä 'UK'.
3. Jäsenvaltioiden on tarvittavin toimenpitein varmistettava, että verovelvolliset voidaan tunnistaa niiden tunnistejärjestelmissä, ja niiden on pidettävä tunnistamisrekisteriä kaikista antamistaan yksilöllisistä verotunnisteista.

12 artikla
poistettu

13 artikla
poistettu

14 artikla
Digitaalisten palvelujen veroa koskeva ilmoitus

1. Verovelvollisen on toimitettava kullekin jäsenvaltiolle, jossa se on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa, digitaalisten palvelujen veroa koskevan ilmoituksen kultakin verokaudelta. Digitaalisten palvelujen veroa koskeva ilmoitus on toimitettava sähköisesti 90 päivän kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota se koskee.
2. Jos verovelvollinen on hyödyntänyt 9 artiklan 2 kohdassa olevaa mahdollisuutta tai jos sen on 9 artiklan 3 kohdan tai 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti nimettävä yhteisö tai veroedustaja, kyseisen yhteisön tai veroedustajan on voitava jättää digitaalisten palvelujen veroa koskeva yhdistetty ilmoitus kaikkien konserniin kuuluvien verovelvollisten puolesta.

15 artikla
Digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa annettavat tiedot

1. Digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) kaikki jäsenvaltioiden 11 artiklan mukaisesti antamat digitaalisten palvelujen veroa koskevat tunnistenumerot; kun nimetään veroedustaja 9 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti, digitaalisten palvelujen veroa koskevat edustajan tunnistenumerot;
 - b) kaikkien niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa digitaalisten palvelujen vero on maksettava asianomaisella verokaudella, niiden verotettavien tulojen kokonaismäärä, joita kohdellaan verovelvollisen kyseisissä jäsenvaltioissa saamina tuloina, sekä tästä määrästä kyseisissä jäsenvaltioissa kannettava digitaalisten palvelujen vero.

2. Digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa on myös ilmoitettava verokauden osalta maailmanlaajuisten tulojen kokonaismäärä ja unionissa verotettavien tulojen kokonaismäärä 4 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia tekemään ilmoituksen niiden kansallisessa valuutassa. Muuntaminen suoritetaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. *poistettu*
5. *poistettu*
6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään yhteinen muoto digitaalisten palvelujen veroa koskevalle ilmoitukselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Maksujärjestelyt

1. Verovelvollisen on maksettava siltä kussakin jäsenvaltiossa verokautena kannettava digitaalisten palvelujen vero kussakin jäsenvaltiossa, jossa se on velvollinen maksamaan digitaalisten palvelujen veroa, viimeistään 90 päivän kuluttua asianomaisen verokauden päättymisestä.
2. *poistettu*
3. Maksu on suoritettava kunkin jäsenvaltion ilmoittamalle pankkitilille.
4. *poistettu*
5. Jäsenvaltiot voivat vaatia suorittamaan maksun niiden kansallisessa valuutassa.
6. *poistettu*
7. *poistettu*

17 artikla

Digitaalisten palvelujen veroa koskevien ilmoituksen tarkistukset

1. Verovelvollisen käynnistämät muutokset digitaalisten palvelujen veroa koskevassa ilmoituksessa oleviin lukuihin saa tehdä ainoastaan tarkistamalla kyseistä ilmoitusta eikä oikaisemalla jotakin myöhempää ilmoitusta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tarkistukset on toimitettava sähköisesti kaikille jäsenvaltioille, joissa digitaalisten palvelujen veroa on maksettava, viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli määrä toimittaa.
3. Mahdolliset digitaalisten palvelujen veron lisäykset, jotka verovelvollisen on maksettava 1 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten johdosta, on suoritettava samalla, kun tarkistettu digitaalisten palvelujen veroa koskeva ilmoitus toimitetaan.

18 artikla

Tilinpito, kirjanpito sekä petostentorjunta- täytäntöönpano- ja valvontatoimet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tilinpitoa ja kirjanpitoa koskevista velvoitteista ja muista velvoitteista sen varmistamiseksi, että veroviranomaisille maksettava digitaalisten palvelujen vero maksetaan tosiasiallisesti.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että verovelvollisen on voitava osoittaa, ilmoittamatta jätetyt verkkomainonnasta saadut tulot saatiin muusta kuin suunnatusta mainonnasta.
3. *poistettu*
4. Kunkin jäsenvaltion, jossa digitaalisten palvelujen veroa on maksettava, on vaadittava digitaalisten palvelujen veron maksua asianomaiselta verovelvolliselta. Tältä osin sovelletaan kunkin jäsenvaltion omia sääntöjä ja menettelyjä, mukaan lukien säännöt ja menettelyt liittyen seuraamuksiin, korkoihin ja muihin maksuihin, jotka peritään digitaalisten palvelujen veron maksun myöhästymisestä tai laiminlyönnistä, sekä velkojen täytäntöönpanoon liittyvät säännöt ja menettelyt.
5. *poistettu*

4 luku

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

19 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa kyseisessä jäsenvaltiossa kaikista 3 luvussa ja tässä luvussa esitettyihin velvoitteisiin liittyvien näkökohtien hallinnasta, sekä ilmoitettava tämän viranomaisen nimi ja sähköpostiosoite komissiolle. Komissio julkaisee toimivaltaisten viranomaisten nimet ja sähköpostiosoitteet *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Tietojenvaihto

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 30 päivän kuluessa kaikkien sellaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle, joissa verovelvollisella on velvollisuus maksaa digitaalisten palvelujen veroa, kaikki verotarkastuksista ja valvontatoimenpiteistä johtuvat muutokset 15 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin ilmoitettuihin tuloihin. Jäsenvaltioiden tämän direktiivin nojalla missä tahansa muodossa toisilleen ilmoittamia tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samanlaisille tiedoille säädettyä suojaa. Tällaisia tietoja voidaan käyttää kaikkien jäsenvaltioiden direktiivin 2011/16/EU 2 artiklassa tarkoitettuja veroja koskevien kansallisten lakien hallintoa ja täytäntöönpanoa varten.

21 artikla
Tietojenvaihdon välineet

1. Tämän luvun mukaisesti toimitettavat tiedot ja asiakirjat on toimitettava sähköisesti CCN-verkkoa käyttäen.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään tekniset yksityiskohdat tietojen ja asiakirjojen toimittamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 luku

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 kertomuksen, jossa arvioidaan edistymistä digitalisaatiosta aiheutuviin haasteisiin vastaamiseksi OECD:n tasolla sovituissa kansainvälisiin yhteisöveronormeihin tehdyissä tarkistuksissa, ja johon liitetään tarvittaessa ehdotus tämän direktiivin soveltamisen lykkäämiseksi tai tämän direktiivin kumoamiseksi.
4. Tämän direktiivin voimassaolo päättyy digitalisaatiosta aiheutuviin haasteisiin vastaamiseksi OECD:n tasolla sovittujen kansainvälisiin yhteisöveronormeihin tehtyjen tarkistusten tullessa voimaan, tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta [X].

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
